

den for strengt i nærværende Sag; thi den hele Stilling og Sagens Bestaffenhed ere af den Natur, at saavel et Ja som et Nei og omvendt kunne udgaae af lige hæderlige Bevæggrunde. Jeg for mit Vedkommende har, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pederfen) ogsaa for sit Vedkommende har yttret, viist min Kjærlighed til Grundloven af 5te Juni ved stadig i Rigsraadet at stemme for de Forslag, der gik ud paa at føre os hen til den, og jeg er først gaaet ind paa noget Andet efterat være overstemt og besejret og efterat være berøvet Haabet om at naae den. Naar ærede Medlemmer have udtalt en saa stærk Dadel over det foreliggende Forslag, da har jeg allerede udtalt, at heller ikke jeg er tilfreds; men anstiller man en Sammenligning mellem dette Forslag og det, der forkastedes af os 50; troer jeg dog, at denne Forkastelse har ikke bragt saa smaa Forbedringer tilveie. Vi maae heller ikke overse, at vi have ikke Grundloven af 5te Juni heel og holden; vi maae ikke see bort fra Virkeligheden, den nemlig, at vi have to Forsfatninger, den af 5te Juni og den af 18de November ved Siden af hinanden; og naar det nu er slaaet fast, at Forsfatningen af 18de November staaer med ligesaa fuld juridisk Berettigelse — den moralske Berettigelse skal jeg saagodtsom Noget være rede til at bestride — som Forsfatningen af 5te Juni — og alle de, der ere blevne sidende i Rigsraadet, have, synes mig, bidraget deres til at slaae denne Berettigelse fast —, saa kan man ikke med fuld Sandhed paastaae, at vi havde Grundloven af 5te Juni; thi store og vigtige Anliggender vare og ere den undbragne. Naar det af det ærede Medlem ligeoverfor (M. Pederfen) er udtalt, at Alle ere utilfredse med det foreliggende Forslag i enhver Henseende, saa troer jeg dog, at det er en temmelig stærk Dom. Vi have jo dog naaet at faae Grundloven af 5te Juni i alle dens Punkter med Undtagelse af Landstthinget, saa jeg dog troer, at Forslaget indeholder for meget Godt til, at det med Rette kan siges, at det i enhver

Henseende er forkasteligt. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) har bellaget mange af sine Standskællers Holdning i denne Sag, og jeg kan tænke mig, at hans Bellagelse ogsaa gjælder mig; han har sagt, at vi have kun den Pligt at udtale Folkets Ret og Folkets Tanke. Jeg er enig med ham i denne Betragtning. Jeg veed meget godt, hvad det ærede Medlem mener dermed. Han mener, at Folkets Ret og Folkets Tanke ere Grundloven af 5te Juni 1849, og forsaavidt som den kunde opnaaes, skal jeg tiltræde hans Udtalelse, men naar en Opnaaelse heraf staaer som en Umulighed, og for mig staaer det som en Umulighed, saa bliver der ikke længere Tale herom, men om, hvad der kan naaes, og saa siger jeg, at Folkets Ret og Folkets Tanke er at opnaae det Bedste af det Mulige, og da jeg betragter det foreliggende Forslag som saadant, saa bevæger Hensynet til Folkets Ret og Folkets Tanke mig til at stemme for det Foreliggende.

Winther: Da jeg har udtalt mig vidtløftigere om denne Sag under de to foregaaende Behandlinger, er det kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg nu skal gjøre, og deraf tvinges jeg til den ene, fordi en Ytring af mig under Sagens 2den Behandling er bleven i høi Grad misforstaaet, medens det er mig om at gjøre, at en saadan Misforstaaelse ikke udbreder sig videre. Efter Rigsdagstidenden Spalte 1350 har jeg nemlig sagt: „Jeg veed, at der er et Rigsraad; det nytter ikke, at jeg og Andre betvivle dets Ret til at bestaae; det bestaaer, og har en Magt, der tvinger os til at byie os under den Anskuelse, at det bestaaer med Rette“. Denne Ytring er bleven opfattet, som om jeg var fravegen den Anskuelse, for hvilken jeg hele Tiden har kæmpet, idet jeg nemlig ikke har kunnet anerkjende en retlig Bestaaen af Rigsraadet, men jeg skal nu blot med et Par Ord gjøre det klart, at mine Ytringer ikke maae forstaaes saaledes.